

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Sanctissimam Eucharistiani lecticam esse Saluatoris ad has
visitationes faciendas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

dicens: *z I nunc alectaberis iuper Domino & cibabo te hereditate Iacob Patris tui.*
 ipfomet: scilicet Christo, qui est electorum hæreditas; vt incipias in ipsa terra cibum illum delibare, quem tibi præparatum habet in cælo.

Mox licebit visitationes illas perpendere, quas post suam resurrectionem fecit Saluator. Quas aliquando, quasi habitu mutato, vt a peregrinus, aut hortulanus faciebat: donec sensim protracta familiari conuersatione, quis esset ostenderet: alias verò statim se agnoscendum exhibebat suis Apostolis, quibus tum *c vulnera ostendebat*, & vt ea tangerent inuitabat; tum etiam, vt comederent de *fauo mellis*, & *pisce tosto super prunas*, & pane quodam prodigiosè facto, dicens eis, *venite prandete.* Quid autem hoc totum erat, nisi figura quædam eius, quod in sacratissimo hoc Sacramento geritur: in quo ipse Saluator, mutato quasi habitu, panis & vini figura tectus, ad te visitandum venit. Quod si in familiari cum ipso consuetudine per orationem perseueres: aperiet tibi oculos animæ, vt eum agnoscas, & præsentiam eius diuinam sentias; diuinique huius conuiuij præstantiam experiaris. in quo piscem tibi porrigit super prunas assum: qui (vt ait Sanctus Augustinus) Sacratissimum eius corpus significat, multis tormentis tostum; & fauum ipsius diuinitatis, cum omnibus suis admirandis perfectionibus; implens omnia tua desideria dulcedine, quam in se continet. Audi itaque vocem tui Magistri dicentis: *venite & comedite.* Et si esuris ac sitis iustitiam: diuinum hunc panem comede, & saturaberis: ille enim est sapientia tua, iustitia, sanctificatio & redemptio tua, illi sit honor & gloria in æternum.

§. 2. *Sanctissimam Eucharistiam lecticam esse Saluatoris, ad has visitationes faciendas.*

EXPLICE MV S adhuc amplius harum visitationum Saluatoris nostri thesauros, exijs quæ liber Canticorum refert de mystico illo ferculo siue gestatoria sede, quam fecit sibi Rex Salomon, vt facilius posset per plateas Ierusalem deferri. a FERCVLVM (inquit) fecit sibi Rex Salomon de lignis Libani; columnas eius fecit argenteas, reclinatorium aureum, ascensum purpureum media charitate constravit, propter filias Ierusalem, quod totum præclarum fuit humanitatis CHRISTI Domini nostri symbolum: quam diuinum Verbum sibi ipsi fabricauit, vt in ea inestimabilis gratiæ suæ thesauros ostenderet. Fecit enim eam imprimis ex lignis Libani ob eius sublimitatem, puritatem, & incorruptibilitatem, quibus illam exornauit; columnæ erant argenteæ, ob gratias ac dona Spiritus S.

Tom. 1.

K k k

quibus

z Isai. 58. 14.

Luc. 24.

16. 11.

b Ioã. 20. 25.

c Luc. 24.

42.

d Ioan. 21.

10. 13.

Apparitiones Christi.

Tract. 131. in

Ioan.

a Cant. 3. 9

Vide Martin. Debrio. qui refert. Alanum pro hac expositione.

quibus illa innitebatur; splendens prædicatione, operibus ac prodigijs, quæ passim edebat. *Reclinatorium* erat *aureum*: ob excellentissimam charitatem, & vnionem beatificam, qua beatissima eius anima fruebatur: *Ascensus* ipsa que sedes *purpurâ* erat induta; quia tota eius temporalis vita ex quo fuit incarnatus, donec expirauit in cruce, cooperta fuit laboribus ita vt, quo magis ætate cresceret, eò etiam magis crescerent labores. Ipsum porro *medium Charitas* occupabat, ipsum scilicet verbum Patris, quod est verus *DEVS*, & ipsamet Charitas per essentiam: eratque in ferculo illo, ac throno quasi sedens; in quo ab vna in alteram partem deferbatur, vt *filijs Ierusalem*, animas scilicet iustas recrearet, doceret, ac in bono promoueret. earum siquidem causa humanitatem hanc induit, vt illi afficerentur, eumque diligerent, sicut ipse illos diligebat, quod clarius exprimit alia lectio, quæ habet: *in medio est ipse, accensus vel combustus, ob filias Ierusalem. in medio* scilicet ipsius ferculi *est ipsemet Salomon accensus*; & ab amore ob filias Ierusalem *combustus*: quia eas desiderata accendere, eodemque amore vrere, vt ament, sicut amantur; gaudeantque videre, & obsequi illi, qui tantoperè illas amat, adeoque ingentia illis bona largitur. Sed cum necesse esset, eum in cælum ascendere; ne hic amor tepesceret, mirabili vsus est stratagemate: sic enim ascendit, vt voluerit etiam nobiscum manere, cooperiens ipsam ferculum, vt possit in eo per ipsum mundum circumferri, ita vt omnes videns à nemine nisi fidei oculis, videretur. Non enim aliud est sanctissimum Sacramentum, nisi ferculum, regiaque sedes veri Salomonis, velo illo externo cooperta, quod exterius apparet, cum intus totum suum habeat ornatum.

QVEM si fidei oculis penetres: videbis tibi sacratissimam illam Humanitatem, tanquam *cedrum Libani*, tanti candoris, vt ipsa nix in eius præsentia, nigra videatur; tantæ *pulchritudinis*, vt stellæ ipsæ obstupescant; tantæ *incorruptibilitatis*, maiestatis & fortitudinis, vt Hierarchiæ cœlestes in eius præsentia contremiscant.

IBI quoque sunt septem *columnæ* ex argento purissimo: quia secum habet *septem Spiritus S.* dona, omnesque gratias, scientias, & excellentias, quarum supra fecimus mentionem.

IBI etiam *reclinatorium* videbis ex auro purissimo: in quo diuinum Verbum reclinatur: excellentissima scilicet *vnio* diuinæ eius personæ cum sacratissima Humanitate: in qua quietem, & requiem suam *DEVS* inuenit, præ omnibus alijs creaturis: ex qua oritur vnio illa accensissimæ amoris, quo sanctissima illa anima verbo ipsi est vnita, factaque vnus spiritus cum eius spiritu.

IBI quoque est *Ascensus* ille *purpureus*, qui etsi tantum pœnarum & i-

gnomi-

Vide Ludovicum Legionensem.

S. Sacram. Lectica Christi.

1. Cedrus Libani.

2. Columnæ.

3. Reclinatorium.

4.

gnominæ illi attulit, dum vixit in hac vita mortali : aded tamen gloriosus & honorificus fuit in eius oculis : vt ipsemet velit quotidie eius memoriam repeti, intra hoc ferculum : & in suo corpore signa illa manere, ed gloriosiora in suis pedibus ac manibus, quo maiorem eidem penam prius attulerant.

D E N I Q V E sub isto velo tectus manet ipsemet *Rex Salomon*, *accensus & combustus* amore in seipso, ob desiderium accendendi, & inflammandi filias ipsas Ierusalem, quæ sunt ipsæ animæ, viua fide ipsum aspicientes, cordisque pace & quiete eum contemplantes. Sed quis non accendatur amore cælestis huius Regis, si eum videat aded ipsius amore accensum & combustum? Quodnam erit aded frigidum cor, quod feruli huius fabricam, vt oportet aspiciens, resistere possit igneis radijs, quos ipse Saluator intus manens, ex se iaculatur? *b O filia Sion, egredimini, & videte Regem Salomonem* in ferculo, quod construxit, vt ad vos visitandas veniret, vobiscum versaretur, præsentia sua vos honoraret, gratiaque & inflammata sua charitate locupletaret. Hoc idem ferculum est simul *thronus*, ex quo tanquam Rex vos gubernat; & *cathedra*, ex qua tanquam Magister docet; est *thalamus*, in quo tanquam Sponsus suauiter ac iucundè vos recreat; *mensa* etiam est, in qua vos tanquam Pater alit. Inde tanquam *medicus*, vobis medetur; tanquam *dux*, protegit; vt *pastor*, gubernat; & *lactat*, vt *mater*.

Q V O D si verò semel & simul audire cupias, quid in hoc ferculo lateat, vt magis ei afficiaris, qui tanto te amore prosequitur: intellige, ipsum propterea venire, vt *c ponat se quasi signaculum super cor tuum*: vt *signaculum super brachium tuum*; & in anima tua similitudinem imprimat insignium suarum virtutum: vt & ipse eius sis ferculum, in quo hinc inde per mundum deferatur. Quid existimas esse te, ô anima, quæ dignè communicas, nisi veri Regis Salomonis *ferculum*, siue *lecticam*, in qua corporaliter ipse manet, quamdiu perdurat Sacramentum? postea verò manet etiam semper tuo spiritui per gratiam suam vnitus? Huius Domini præsentia, tanquam *cedrum* te facit montis *Libani*, *candidum* ob innocentiam; *magnum*, ob animi magnanimitatem; *incorruptibilem*, ob traditam tibi fortitudinem. Ipse extruxit in te *columnas* argenteas; exornans & corroborans te donis ac virtutibus suis. Facit te aureum suum *reclinatorium*: quia ipse in te requiescit; & tu in eo per intimam consuetudinem ac dulcem contemplationem: qui, vt possit ascendere, tecumque ex instituto manere, *gradus* tuos conficit, ac purpura induit, inspirans, teque ad varia mortificationis exercitia obeunda, quibus patientia & obedientia tua perficiantur. indue ignominie eius pur-

Ascensus
purpureus.5.
Amor Christi.

b Cant. 3. 1

Christi tituli.

6.

c Cant. 8. 6.

Communi-
cans est le-
ctica Christi.

Lib 4. Fidei
cap. 14.

Lib 4 in
Ioan. 6. 5.

Carbunculus
est panis
prunorum.

Isai 6 6.
Ira. LXX.
Et S. Hie.
onym. ibid

puram, ut eiusdem gloria purpurâ vestiari; humilia te exterius, ut interius exalteris: super omnia autem ipsemet est intra te *accersus & combustus* amore, quem erga te habet; ut & tu simili amore in eum accendaris. Eucharistia (ait Sanctus Ioannes Damascenus) est pruna quædam accensa: quia caro Christi, diuinitatis eius igni est coniuncta: quam suscipimus, ut participatione diuini ignis igniamur, ac deificemur, ob insignem, quam ad Deum acquirimus, similitudinem. Et quemadmodum scintilla, si abscondatur in stramine totum in ignem conuertit, ita (ait Sanctus Cyrillus) diuinum verbum incarnatum in nostra natura absconditum, illam deificat, sibi que reddit similem in amore & puritate. LXX. Interpretes vertunt: *intinum eius lapidibus constratum*. & vox, quæ hic utitur Scriptura, significat lapides instar prunarum splendentes, quales sunt carbunculi. vnde etiam alia vox ducitur, quæ significat *panes prunorum*, hæc est inter eas coctos.

O diuina Eucharistia, & Carbunculus, tanquam ignis splendens, verus prunorum panis, qui comedentem accendis, suscipientem ditas, te que tangentem purificas! tu Carbunculus ille es tanquam pruna, quem vnus Seraphyn forcipe tulerat de altari, tangensq; os Isaia, *absulit iniquitatem eius, & peccatum mundanis*, qui reuera & nos mundas, & accendis; facisq; in ardore similes ipsis Seraphynis, ut etiam in terra participes efficiamur vnitionis amoris, quo illi fruuntur in cælo, in æternum, Amen.

CAPVT. VI.

GENERALIS ET SPECIALIS AD FRE-
quentem Communionem vocatio: varia ratio-
nes, signa, ac documenta.

ACCEDAMVS nunc ad alteram rationem & viam cognoscendi excellentias sanctissimi Sacramenti ex admirabilem affectuum experientia, quos efficit in recipiente: sicutamen, quomodo oportet, recipiatur: nullus enim est cibus adeo pretiosus, & delicatus, qui saporis sui præstantiam omnibus sumentibus vniversim communicet; sed iis tantum, qui palato sunt sano, & ad percipiendum saporẽ proportionato. Sed, cum cibus hic de cælo descendat, necesse etiam est inde provenire id, quod nos facit dignos, qui eius saporẽ percipiamus. & cum ipsemet DEVS mensam hanc sternat, ac præparet: idem nos ad eam inuitabit, *a vestemq; dabit nuptialem*, qua dignè ad eam in eius præsentia accedamus.

b Omne

a Stat. 22.
3. 22.